

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 5—11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, Ἰωάν. 1: 43-51 7.30 πμ Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 6.30μμ Κατανυκτικός Εσπερινός, I.N Παναγία Ἄξιον Ἑστί
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ	9.00 πμ— Ἱερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΡΙΤΗ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΠΕΜΤΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ Των ἐν Σεβαστείᾳ 40 Μαρτύρων	8.00 πμ— Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ	6.00 μμ— Β' Χαιρετισμοί της Παναγίας
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Ἑβρ.1: 10-14, 2: 1-3 Ἑυαγγέλιο— Μάρκ. 2: 1-12

Κυριακή της Ορθοδοξίας

(Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος)

Την Α΄ Κυριακή των Νηστειών γιορτάζουμε το θρίαμβο της Ορθόδοξης Εκκλησίας κατά της αιρέσεως της εικονομαχίας που σημαίνει το θρίαμβο της ορθής δόξας, της ορθής πίστης τόσο για το Θεό όσο και για τον άνθρωπο. Για το Θεό ο Οποῖος αληθινά έγινε ἄνθρωπος και για τον ἄνθρωπο που γίνεται Θεός κατά χάρη. Αφού ο Θεός έγινε ἄνθρωπος μπορούμε να τον εικονίζουμε, να τον περιγράφουμε στις ἁγίες εἰκόνες και να τον προσκυνούμε, αφού τον εἶδαμε. Γι' αὐτό έγινε ἄνθρωπος ο Χριστός, για να τον δούμε, για να τον ψηλαφίσουμε, για να τον γνωρίσουμε, γιατί το «αγαπήσεις Κύριον τον Θεό σου» δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα, εάν αὐτόν που καλεῖσαι να αγαπήσεις δεν μπορείς να τον δεις. Ὅλοι οι προφῆτες ἠθέλαν να δουν τον Θεό: «δείξον μοι την ὄψιν σου». Πώς να αγαπήσεις κάποιον τον οποίο δεν ἔχεις γνωρίσει, που δεν τον εἶδες και απλά ἔχεις ἀκούσει ἢ διαβάσει γι' αὐτόν; Γι' αὐτό λοιπόν ο Θεός έγινε ἄνθρωπος, για να σώσει τον ἄνθρωπο και να του δώσει τη δυνατότητα να τον αγαπήσει αληθινά.

Αὐτές οι δύσκολες ἀλλά ευλογημένες μέρες των ἁγίων νηστειών, μας ἀναγκάζουν θέλοντας και μη να κοιτάζουμε μέσα μας και να αναρωτηθούμε για το πώς ἕνας ορθόδοξος χριστιανός ζει μέσα σε αὐτή την ταλαιπωρία των γεγονότων που διαδραματίζονται γύρω μας. Εἴμαστε χριστιανοί και θέλουμε να εἴμαστε τέκνα της Εκκλησίας, ενώ ταυτόχρονα ζούμε μέσα στον κόσμο και δεν μπορούμε να εἴμαστε ἀδιάφοροι, μας ἀπασχολοῦν ὅλα τα γεγονότα που ζούμε. Ποια λοιπόν, πρέπει να εἶναι ἡ στάση μας;

Ξέρουμε ὅτι ἡ Εκκλησία θεραπεύει τον ἄνθρωπο. Ο Θεός έγινε ἄνθρωπος για να μας θεραπεύσει ἀπὸ τη διαστροφή και τη δυσμορφία την οποία επέφερε ἡ πτώση μας, ὅλα αὐτά τα χαρίσματα που μας ἔδωσε ο Θεός, τα οποία ἔγιναν πάθη και αμαρτίες, καλούμαστε να τα ἐπαναφέρουμε ἐκεῖ ὅπου ἦταν ἀπὸ την ἀρχή της δημιουργίας μας, να ξαναγίνουν ἀρετές, γνωρίσματα του Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ Εκκλησία μας παρέχει ὅλα τα μέσα και τα ἐφόδια για να μπορέσει να φτάσει κανείς σε αὐτή τη θεραπεία και τη σωτηρία. Πολεμεῖται ο ἄνθρωπος στη ζωή του και

...../

ταυτόχρονα αγωνίζεται. Οι Πατέρες διέκριναν τρία βασικά πάθη τα οποία πολεμούν τον άνθρωπο. Τα τρία αυτά πάθη και λογισμοί πολέμησαν και τον ίδιο τον Χριστό, όταν μετά το βάπτισμα πορεύθηκε στην έρημο και νήστεψε 40 ημέρες και νύχτες. Εκεί ο ίδιος ο Κύριος ηθέλησε και επέτρεψε να πειρασθεί από το διάβολο που του πρότεινε τρεις λογισμούς που είναι τα τρία μεγάλα πάθη που πολεμούν τον άνθρωπο και από τα οποία γεννιούνται όλα τα υπόλοιπα.

Πρώτα τον πήρε ο διάβολος στο περύγιο του ναού και του είπε «αν είσαι αληθινά Υιός του Θεού πέσε από εδώ κάτω και εάν είσαι αληθινά Υιός του Θεού, ο Θεός θα σε προφυλάξει». Ο Κύριος του απάντησε «ύπαγε οπίσω μου σατανά, ουκ εκπειράσεις Κύριον τον Θεό σου». Αυτό είναι το πρώτο πάθος: της κενοδοξίας, της υπερηφάνειας, της φιλοδοξίας, από το οποίο γεννιούνται όλα τα άλλα. Απορρίπτει ο Χριστός τον λογισμό αυτό και έρχεται δεύτερος. Του δείχνει όλα τα πλούτη της γης και του λέει ότι «όλα αυτά είναι δικά μου και αν με προσκυνήσεις εγώ θα σου τα δώσω». Αυτός είναι ο λογισμός της φιλαργυρίας που αποτελεί ένα κραταιό πάθος κι όμως, ο Χριστός το απέρριψε και δεν δέχτηκε το λογισμό αυτό. Τρίτος λογισμός, της φιλαυτίας, της φιληδονίας: αφού ο Κύριος ως άνθρωπος νήστευε, του έδειξε τις πέτρες και του είπε «πες να γίνουν ψωμιά αυτές οι πέτρες, να μην κακοπαθείς και να ταλαιπωρείσαι, με έναν σου λόγο θα μπορείς να φας». Έτσι διέκριναν οι Πατέρες τους τρεις αυτούς μεγάλους λογισμούς τους οποίους ο Κύριος απέρριψε και νίκησε κατά κράτος: της φιλοδοξίας, της φιλαργυρίας και της φιληδονίας. Ο Κύριος, κατά την ανθρώπινη φύση, αφού νίκησε τους λογισμούς αυτούς και τον διάβολο, συνέχισε τον αγώνα της νηστείας και θέλοντας εκοπίασε, επείνασε και εδίψασε και τα υπόμεινε όλα αυτά για τη δική μας σωτηρία.

Τι γίνεται με εμάς; Η Εκκλησία έρχεται να μας θεραπεύσει από αυτά τα μεγάλα πάθη. Ένας ορθόδοξος χριστιανός θεραπευμένος, αντιμετωπίζει τα γεγονότα τα οποία έχει μπροστά του ανά πάσα στιγμή απηλλαγμένος από αυτά τα τρία πάθη, από τα οποία γεννώνται όλα τα υπόλοιπα. Ένας θεραπευμένος χριστιανός, μέσα σε μια κρίση, σε μια δυσκολία, λειτουργεί κατά το αντίθετο των παθών αυτών. Η υπερηφάνεια γεννά στον άνθρωπο την αλαζονεία, την εντύπωση «εγώ είμαι και κανένας άλλος, εγώ είμαι το άλφα και το ωμέγα, εγώ μπορώ να τα κάνω όλα». Ο θεραπευμένος άνθρωπος είναι ταπεινός και τα βλέπει διαφορετικά, μαθαίνει να διαλέγεται και γνωρίζει τα όριά του ως άνθρωπος. Επίσης, μαθαίνει να μην έχει μεγάλη εμπιστοσύνη στην κρίση του και στον εαυτό του αλλά ξέρει να στρέφεται στο Θεό, να προσεύχεται, να γονατίζει και να ζητά το φωτισμό του Θεού, ο οποίος σε δύσκολες ώρες τον φωτίζει. Ο υπερήφανος νομίζει ότι δε χρειάζεται το φωτισμό του Θεού και ειρωνεύεται, καγχάζει και κοροϊδεύει το να ζητήσεις τη βοήθεια του Θεού. Γίνεται άφρων και ανόητος. Ο Θεός όμως, «υπερηφάνους αντιπάσσει». Σκεφθήκατε πόσο φοβερό πράγμα είναι να σου αντιπάσσει ο Θεός; Όχι μόνο δεν σε βοηθά αλλά στέκεται μπροστά σαν τείχος, όχι γιατί ο Θεός θυμώνει ή του κακοφαίνεται, αλλά γιατί ο υπερήφανος θέτει έτσι τον εαυτό του ενώπιον του Θεού. Προσπαθεί να περάσει έναν τοίχο με τα μούτρα του αντί να πάρει το κλειδί και να περάσει με ασφάλεια, με αποτέλεσμα να χτυπά άδικα το κεφάλι του. Έτσι η Εκκλησία μας προτείνει το αντίδοτο στην υπερηφάνεια, που είναι η ταπείνωση, δηλαδή να μάθουμε τον εαυτό μας, ποιοι είμαστε, τα μέτρα και τα όριά μας, τις δυνατότητες και τις δυνάμεις μας, να μάθουμε ότι δεν είμαστε μόνο εμείς αλλά κι οι αδελφοί μας, ο πλησίον μας, ο κόσμος όλος. Να μάθουμε ότι υπάρχει πιθανότητα να κάνουμε λάθη και αμαρτίες γιατί είμαστε άνθρωποι και για αυτό να μάθουμε να ζητάμε συγγνώμη και άφεση από τον Θεό αλλά και από τους αδελφούς μας. Να μάθουμε τη συνοχή, τη συγκατάβαση, να μάθουμε να ακούμε τους άλλους. Αυτή είναι η οδός της ταπεινώσεως. Ο ταπεινός άνθρωπος ανοίγει την πόρτα του Θεού, ελκύει τον Θεό, διότι ο ίδιος ο Θεός ενεδύθηκε την ταπείνωση κι ο ίδιος ο Χριστός μας είπε «μάθετε από εμένα γιατί είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά». Θέλεις να μάθεις αν είσαι υπερήφανος; Μην αρχίσεις να ψάχνεις, σκέψου μόνο αν θυμώνεις. Ο θυμώδης άνθρωπος έχει πάντα μέσα του εγωισμό. Η ταπείνωση λοιπόν είναι γνώρισμα του πραγματικού χριστιανού, του ορθόδοξου, ο οποίος ορθά δοξάζει και πιστεύει στο Θεό και ορθά πιστεύει πώς είναι η εικόνα του Θεού και έτσι πράττει ορθά, και πράττει ταπεινά, διότι αν τα έργα και το φρόνημά του απέχουν από την ταπείνωση, τότε απέχει από το Θεό.

Δεύτερο γνώρισμα, ο δεύτερος πειρασμός, η φιλαρχία. Η φιλαργυρία είναι απιστία, ειδωλολατρία. Φιλάργυρος δεν είναι ο πλούσιος, γιατί μπορεί να είσαι πλούσιος αλλά να μην είσαι φιλάργυρος, να είσαι ελεύθερος από την προσκόλληση στα χρήματα. Μπορεί όμως να έχεις πολύ λίγα χρήματα και να είσαι φιλάργυρος, γιατί ο νους και η καρδιά σου είναι εκεί. Φιλάργυρος είναι αυτός που αντί να «φιλεί», να αγαπά τον Θεό, αγαπά τα χρήματα και σε αυτά έχει εμπιστοσύνη, πιστεύει σε αυτά και από αυτά είναι εξαρτημένος. Αισθάνεται ανασφάλεια αν κινδυνεύει να χάσει κάποια ή αν πρέπει να δώσει κάποια. Αντί να έχει την πίστη του στο Θεό, έχει την πίστη του στα χρήματά του. Ένας φιλάργυρος πιστεύει μόνο στα λεφτά του αλλά και στις δυνατότητές του, στα πτυχία, στις γνωριμίες, στις γνώσεις και στη δύναμή του. Κάθε ένας ο οποίος αντί να έχει εμπιστοσύνη και να ελπίζει στο Θεό έχει εμπιστοσύνη σε αυτά που κατέχει, αυτός είναι φιλάργυρος. Καταλήγει να είναι και κακός οικονόμος, γιατί δεν τα χρησιμοποιεί σωστά αλλά τα μαζεύει, τα στοιβάζει... Η φιλαργυρία είναι κακός σύμβουλος γιατί μας υποδουλώνει και μας κάνει άπληστους δούλους των χρημάτων, δεν τα χρησιμοποιούμε σωστά και γινόμαστε κακοί διαχειριστές και παθαίνουμε όλα αυτά που βλέπουμε τον τελευταίο καιρό.

Τρίτος γίγαντας παθών και γεννήτορας πολλών άλλων, η φιληδονία, η οποία σκοτίζει το νου του ανθρώπου τελείως. Η φιληδονία δεν αφορά μόνο τα σαρκικά πάθη, αλλά οτιδήποτε σου γεννά ηδονή αλλά και το να θαυμάζεις τον εαυτό σου. Ο άνθρωπος δεν βλέπει καθαρά και κρίνει μόνο βάσει των δικών του προτιμήσεων, το τι του αρέσει και όχι το τι πρέπει να κάνει. Όπως λέει και ο Άγιος Μάξιμος, αντί να κρίνουμε και να ενεργούμε βάσει της χρείας, της ανάγκης, κρίνουμε και ενεργούμε βάσει της επιθυμίας, αυτού που μας δημιουργεί ευχαρίστηση. Η φιληδονία είναι ένα σαράκι που τρώει το νου, τη λογική και την κρίση μας. Ο φιλήδονος άνθρωπος έχει σκοτισμένο μυαλό και δεν μπορεί να κρίνει σωστά, πέφτει σε μεγάλες περιπέτειες, αφού βλέπουμε ανθρώπους να τινάζουν στον αέρα την οικογένεια ή τη ζωή τους επειδή είναι αιχμάλωτος ο νους, κάθεται στο τιμόνι ο διάβολος και αυτός οδηγά τον άνθρωπο όπου θέλει. Η φιληδονία είναι ένας φοβερός δικτάτορας ο οποίος καταστρέφει τον άνθρωπο. Πολεμείται με την άσκηση. Ζούμε στην περίοδο των Αγίων Νηστών, της Μεγάλης Σαρακοστής. Η άσκηση, η νηστεία, η εκκοπή των θελημάτων, η φιλοπονία δηλαδή το να αγαπάς τον κόπο, τη στέρηση, να αγαπήσεις αυτό που δεν θα σου δώσει εκείνη την ηδονή και ευχαρίστηση αλλά εκείνο που σου φαίνεται σιχαμερό, εκεί μέσα στον κόπο και την πικρία της φιλοπονίας θα συναντήσεις τη γλυκύτητα του Χριστού. Αυτή η φιλοπονία γίνεται για την αγάπη του Χριστού και την ελευθερία μας από τα πάθη. Η φιλοδοξία πολεμάται δια της ταπεινώσεως, η φιλαργυρία δια της ελεημοσύνης και η φιληδονία δια της εγκρατείας και της σωφροσύνης.

Ο ορθόδοξος χριστιανός που πιστεύει και ζει στην αγία ορθόδοξη εκκλησία που δέχεται αυτή τη θεραπευτική αγωγή της ορθοδοξίας, πρέπει να χαρακτηρίζεται από αυτά τρία βασικά πράγματα. Η τουλάχιστον, αν δεν τα έχει ακόμη κατακτήσει, ας τα έχει μπροστά του ως στόχο. Αυτά είναι τα τρία όπλα που ενδύεται ο ορθόδοξος άνθρωπος στον αγώνα της κατάκτησης των ευαγγελικών αρετών.